

Arrest

nr. 255 204 van 28 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat WIES, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt inzake A.S.M.A-F (verder: verzoeker):

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent op X 1992 geboren in X. U bent van Arabische afkomst, een sjiitische moslim en woonde in Bagdad. U bent sedert 2013 gehuwd met H. H. J. S. (O.V. X) en heeft 2 kinderen: A. en S.. U bent een professionele voetbalspeler.

U bent op een dag, in april of mei 2016, zoals gewoonlijk, gaan trainen bij uw voetbalclub al Zowra in Bagdad. U ging samen met uw vader die u vaak vergezelde. Toen u terugkwam van uw training rond 4 uur in de namiddag werd jullie taxi beschoten door onbekende mannen. Uw vader is daarbij gewond geraakt aan het hoofd en was bewusteloos geraakt. U dacht dat uw vader dood was.

U liet uw vader samen met de taxichauffeur achter en bent meteen naar huis gelopen. U vertelde uw moeder wat was gebeurd en uw moeder zei dat u moest vertrekken naar uw ooms. Na ongeveer een uur bent u, nadat u ook met uw vrouw had gesproken, alleen vertrokken naar Basra, naar uw oom H., waar u midden in de nacht toekwam. Uw vader werd naar het ziekenhuis gebracht waar hij twee dagen is gebleven. Iets minder dan drie maanden later bent u op advies van uw oom uit Basra vertrokken en bent u naar uw vriend S. in Bagdad gereisd. Bij uw vriend S. zag u uw vrouw en uw zoon A. terug. U bent iets meer dan een maand bij uw vriend S. gebleven en op 16 september 2016 heeft u Irak verlaten.

Nadat u Irak had verlaten op 16 september 2016 bent u naar Turkije gereisd waar u kort verbleef. U kwam twee dagen later in Griekenland aan. U diende een verzoek om internationale bescherming in en kreeg in juni of juli 2018 internationale bescherming.

Toen u samen met uw vrouw in september 2016 aankwam ik Griekenland was uw vrouw zwanger. U verbleef de eerste 3 tot 4 maanden bij een vriend in Athene en heeft pas daarna asiel aangevraagd. Na de geboorte van uw dochter S. in het ziekenhuis op 16 november 2016 werd u op straat gezet. U ging opnieuw bij uw vriend logeren met uw pasgeboren dochter. Een week later kreeg u opvang in een kamp in een district buiten Athene. Uw dochter is 10 dagen na de geboorte erg ziek geworden. Ze had een longontsteking wegens de koude die ze had meegemaakt op straat. U verbleef aanvankelijk in tenten maar verkreeg nadien via de directie omwille van uw pasgeboren kind een opvang in een caravan voor uw gezin. U haalde aan dat uw dochter S. niet de gelegenheid kreeg om goede medische zorgen te krijgen en u en uw kinderen kregen ook geen gelegenheid om onderwijs en taallessen te volgen. Uw vrouw was in 2018 opnieuw zwanger toen jullie nog steeds in de opvang verbleven. Uw dochter is doodgeboren op 9 januari 2019. U haalde aan dat het tekort aan zorg en de onmenselijke behandeling de reden is van het overlijden van uw dochter in het ziekenhuis. U bracht ook naar voor dat u geen werk vond. Begin juni 2019 moesten jullie de opvang verlaten, gezien jullie als personen met een statuut te horen kregen dat jullie zelf naar onderdak moesten zoeken en plaats moesten maken voor nieuwkomers. En na 4 dagen op straat te hebben verbleven en wegens het gebrek aan huisvesting zijn jullie opnieuw naar Irak vertrokken.

Op 13 mei 2019 kwam u met uw gezin opnieuw in Irak aan. U keerde terug naar uw eigen huis. Niemand wist dat u was teruggekeerd maar u ging opnieuw bij uw club al Zowra voetballen. Ongeveer een maand na uw terugkeer werd uw oom S. opgebeld. U werd via uw oom S. met de dood bedreigd door iemand van de militie Hezbollah. Uw oom S. heeft u gewaarschuwd en de boodschap doorgegeven. Uw vader heeft naar aanleiding van die dreigementen een klacht ingediend bij de politie. Ongeveer twee dagen na het dreigement zijn jullie naar Raed gegaan, een verwante. Ongeveer een maand later zijn jullie opnieuw uit Irak vertrokken.

Beging augustus 2019 zijn jullie opnieuw naar Griekenland gereisd. U verbleef een dag in Athene en daarna zijn jullie naar België vertrokken. U bent België binnengekomen op 9 augustus 2019.

Op 19 augustus 2019 diende u, samen met uw gezin, een verzoek om internationale bescherming in in België.

In november 2019 is uw oom S. doodgeschoten toen hij uit zijn huis was.

Op 23 januari 2020 nam het CGVS in hoofde van u en uw vrouw een beslissing tot niet ontvankelijkheid omdat u internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Op 27 juli 2020 werd deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken neer: de paspoorten (origineel) van uzelf, uw vrouw en uw zoon, een attest van een tandartsbezoek (origineel), een PV van de aangifte van het dreigement van 2019 (origineel) en een bewijs van de aangifte van het dreigement van 2019 (origineel), een overlijdensakte van uw oom (kopie), uw getuigenis over het incident van 2016 (kopie), een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016 (kopie), een getuigenis van een groenten- en fruitverkoper over het incident van 2016 (kopie), een getuigenis van de eigenaar van een mobiele telefoonwinkel over het incident van 2016 (kopie), een getuigenis van Mohsen Kathem Abaas over het incident van 2016 (kopie), documenten gericht aan de onderzoeksrechter (kopie) en een document van het politiebureau dat stelt dat uw vader niet bij bewustzijn was en geen verklaring kon geven betreffende het incident van 2016 (kopie), alsook informatie over de leefomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en een medisch stuk in verband met de longproblematiek van uw kind.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen, aangezien het CGVS, het arrest van de RVV nr. 243.046 dd. 27/7/2020 indachtig, niet kan aantonen dat u en uw familie, onafhankelijk van uw wil, na terugkeer naar Griekenland nog steeds bij machte zullen zijn zelf financieel in te staan voor de noodzakelijke medicatie en voor de volgens de psychiater aanbevolen minimale huisvesting om te vermijden dat jullie een reëel risico lopen om zich te bevinden in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (met negatieve gevolgen voor de fysieke gezondheid van meer bepaald jullie kind S.) of op een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst

U vreest vermoord te worden indien u zou terugkeren naar Irak, net als uw oom S. en twee andere ooms die werden vermoord in 2007 en 2012 naar aanleiding van terroristische aanslagen.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om ten aanzien van Irak, uw land van nationaliteit, een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas betreffende de problemen die u in Irak zou hebben gekend en beweert te zullen kennen.

Het CGVS stelt vast dat diverse kernelementen van uw asielrelaas een uiterst vaag karakter hebben waardoor uw asielrelaas niet geloofwaardig is. Bovendien bevatten uw verklaringen voor het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de verklaringen van uw echtgenote voor het CGVS en de DVZ ook ernstige tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel aantasten.

Ten eerste merken we op dat u en uw echtgenote wat betreft de chronologie van het schietincident uit 2016 uiterst vage en inconsistente verklaringen aflegden. Voor de DVZ verklaarde u dat het schietincident plaatsvond in juli 2016 of augustus 2016, wat zo'n één of twee maanden voor uw vertrek zou zijn (Verklaring DVZ, vraag 5). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u dat u het zich niet goed kon herinneren, maar dat het schietincident 'begin 2016, in april of mei' gebeurde. Even later zei u dat het 'ongeveer in april 2016' was (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 13). Uw vrouw kon voor het CGVS enkel herinneren dat het schietincident in 2016 was, zonder te kunnen zeggen welke maand of zelfs welk seizoen het was. Even later, na te hebben overlopen hoe lang u zou zijn ondergedoken, zei u vrouw dat ze dacht dat het incident 'ongeveer 5 maanden voor ons vertrek' zou hebben plaatsgevonden, wat dit incident rond april 2016 zou plaatsen (CGVS, S., 14.12.2020, p. 7). Het CGVS meent dat het uiterst opmerkelijk en weinig geloofwaardig is dat jullie dit incident allebei niet beter in de tijd zouden kunnen plaatsen. Er dient te worden opgemerkt dat jullie in Irak slechts één concreet, ernstig feit zouden hebben meegemaakt, nl. de beschieting in 2016. Dit incident was het eerste probleem dat jullie persoonlijk meemaakten en was meteen ook de directe aanleiding voor jullie (eerste) vertrek uit het land. Daarenboven legt u zelf verschillende documenten voor, die van officiële bronnen afkomstig zouden zijn, om dit incident te staven. Deze documenten zijn allemaal gedateerd. Gelet op deze overwegingen is het bijzonder weinig overtuigend dat jullie er niet in slagen deze gebeurtenis nauwkeuriger te plaatsen in de tijd.

Bovendien, wanneer u gevraagd werd om hoe laat het schietincident gebeurde, verklaarde u dat dit rond 4 uur in de namiddag was. U specificeerde dat de training waarna het incident gebeurde in de namiddag was en jullie het tweede team van de club waren en na jullie het eerste team kwam trainen (CGVS, AL F., 14.12.2020, p.13). En dit terwijl uw vrouw verklaarde dat de training tot 9 uur 's avonds duurde en het schietincident dus daarna plaats had (CGVS, S., 14.12.2020, p. 7). Het is natuurlijk een wezenlijk verschil of dit feit rond 4u in de namiddag plaatsvond, dan wel na 9u in de avond. De vaststelling dat u en uw vrouw ook over dit aspect inconsistente verklaringen afleggen, doet nog verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van jullie verklaringen terzake. Dit is opnieuw bijzonder opmerkelijk, gezien het schietincident zoals gezegd een van de twee vervolgingsfeiten betreft die jullie meemaakten – het andere feit was de telefonische bedreiging aan uw oom in 2019 – en het eerste incident tevens het meest ernstige was. We mogen toch redelijkerwijze verwachten dat jullie dergelijke ingrijpende feiten veel beter in de tijd kunnen plaatsen. Het feit dat dit niet gebeurde maakt uw asielrelaas over het eerste incident weinig aannemelijk.

Ten tweede moet het CGVS, na afloop van het persoonlijk onderhoud en na grondige analyse van uw verklaringen en na vergelijking met de verklaringen van uw vrouw vaststellen dat jullie verklaringen over de periode van onderduiken na het schietincident uit 2016 niet geloofwaardig zijn. Zo verklaarde u dat u na het schietincident meteen naar huis bent gelopen, u ongeveer een uur thuis bent geweest en toen naar Basra bent vertrokken. U verklaarde nog gesproken te hebben met uw vrouw (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 15-17). Uw echtgenote daarentegen beweerde dat ze u na het schietincident niet meer gezien heeft, u zou niet naar huis zijn gekomen en uw vrouw heeft u pas na drie maanden opnieuw terug gezien (CGVS, S., 14.12.2020, p. 9). Het hoeft geen betoog dat deze verklaringen manifest onverenigbaar zijn. Het feit of u uw vrouw al dan niet zag in de periode tussen het incident en uw onderduiken gedurende drie maanden is geen detail, maar betreft daarentegen een belangrijk element in uw relaas. Het is immers een wezenlijk verschil of u uw vrouw toen nog zag, waarbij u haar in persoon kon inlichten over wat er was gebeurd en wat u ging doen, dan wel of zij dit op een andere manier zou hebben vernomen. U verklaarde verder dat u geen rechtstreeks contact met uw vrouw opnam toen u in Basra was ondergedoken. Uw oom H. nam contact met uw vrouw op (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 18). En dit terwijl uw echtgenote beweerde dat jullie wel degelijk telefonisch contact hadden met elkaar. Jullie zouden wekelijks gesprekken hebben gehad en u zou naar de situatie van uw vrouw en uw zoon A. hebben gevraagd. Uw echtgenote beweerde uw oom H. niet te hebben gesproken (CGVS, S., 14.12.2020, p. 9). Deze flagrant tegenstrijdige verklaringen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas. We mogen immers redelijkerwijze verwachten dat indien u na het schietincident nog met uw vrouw had gesproken en indien u haar wekelijks belde vanuit Basra uw vrouw zich dat nog goed zou herinneren, of, indien dit niet het geval was, dat u zich dit zeer goed zou herinneren en u zich dus niet zomaar zou kunnen vergissen.

Ten derde merken we, met betrekking tot de doodsb bedreigingen van 2019, op dat u verklaarde uw vrouw direct over die bedreigingen te hebben verteld. Uw vrouw zou bang geweest zijn en was aan het huilen. Ze zou gezegd hebben: '(...) Bij de eerste dreigementen had ik maar één kind en nu heb ik twee kinderen. Waar moeten we naar toe als iets met jou gebeurt? (...)' (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u uw vrouw direct na het incident en nog voor jullie vertrek uit Irak zou hebben ingelicht over dit feit, dat de directe aanleiding zou zijn geweest voor jullie (tweede) vertrek uit het land. Uw echtgenote verklaarde echter dat ze destijds helemaal niets wist. U zou niets gezegd hebben over het incident. Op de vraag wanneer u aan uw vrouw had verteld over de bedreigingen antwoordde uw vrouw dat dit misschien was toen jullie naar België kwamen. Uw vrouw zou luidens haar verklaringen dus niets hebben geweten over deze telefonische bedreiging voor jullie vertrek uit Irak. U zou gezegd hebben dat u uit Irak wou vertrekken wegens de kinderen, om goed voor de toekomst van de kinderen te zorgen (CGVS, S., 14.12.2020, p. 13-14). Ook deze tegenstrijdigheid tast uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Het betreft hier immers een essentieel feit in jullie asielrelaas waarvan verwacht mag worden dat jullie dit consistent kunnen weergeven. Het is voor het CGVS uitgesloten dat uw vrouw zich eenvoudig zou vergissen over het feit of u al dan niet direct na de dreigementen daarover iets zou hebben verteld aan haar.

Ten vierde kunnen we, eveneens na afloop van het persoonlijk onderhoud en na grondige analyse van uw verklaringen en na vergelijking met de verklaringen van uw vrouw, niet anders dan concluderen dat uw verklaringen en die van uw vrouw over een eventuele specifieke reden voor de doodsb bedreigingen die via uw oom S. in 2019 ten aanzien van u werden gemaakt, ernstige inconsistenties bevatten. U verklaarde enerzijds zelf dat u niet weet waarom u bedreigd werd in 2019. U gaf aan dat u persoonlijk niets werd gevraagd door de bedreigers. Uw oom J., die in 2007 is omgekomen in een terroristische aanslag, werd eerder bedreigd en werd wel geld gevraagd maar u persoonlijk werd nooit gevraagd om

geld te betalen (CGVS, AL F., 14.12.2020, p.12-13). Uw echtgenote beweerde voor het CGVS eveneens, net als u, dat ze de reden niet kent waarom u bedreigd werd in 2019. Uw echtgenote verklaarde voor de DVZ echter dat men geld eiste van u. Uw echtgenote verklaarde voor DVZ dat het persoonlijk was en dat ze geld vroegen aan u toen u de tweede keer terugkeerde naar de voetbalclub (DVZ-verklaring, vraag 5). Geconfronteerd met deze inconsistentie kon uw vrouw geen afdoende uitleg hierover geven. Uw vrouw gaf hierover aan dat ze niet meer wist wat ze toen bij DVZ had verteld, en dat het zo lang geleden was. Op onze vraag of het niet klopt dat het over geld ging antwoordde uw vrouw dat wat ze verteld had bij DVZ wel klopte. De bedreigers zouden geld van u hebben geëist. Uw vrouw kon echter niet aangeven op welke manier de bedreigers dat aan u hadden gevraagd. U zou daar ook niets over hebben gezegd (CGVS, S., 14.12.2020, p. 14). Uw vrouw gaf met andere woorden aan dat geld werd geëist maar wist helemaal niet te verduidelijken hoe ze dat dan zelf wist. Ook deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan.

Ten vijfde verklaarde u dat u geen andere dreigementen of incidenten heeft meegemaakt voor het schietincident. Het schietincident in 2016 was de enige 'voornamelijk' poging om u te vermoorden voor u naar Griekenland vertrok. Op onze uitdrukkelijke vraag of er nog andere zaken waren antwoordde u dat uw familie vaak geraakt werd door andere moordincidenten (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 11). U vermeldde geen andere persoonlijke incidenten voor het schietincident. Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat wat u verklaarde op het persoonlijk onderhoud van 14 december 2020 in schril contrast staat met de inhoud van twee documenten die u ons een dag later op 15 december per mail doorstuurde. Die twee documenten betreffen uw getuigenis naar aanleiding van het schietincident van 2016 (document 9 en document 12). U verklaarde in document 9 dat u reeds voor het schietincident werd bedreigd en dat u ofwel uw job moest opgeven ofwel 'losgeld' moest betalen. Dit komt eveneens naar voor in document 12 waarbij u bovendien ook vermeldde dat de bedreigingen om uw job op te geven of losgeld te betalen van dezelfde 'groep' kwam als de 'groep' die u probeerde neer te schieten. Deze vastgestelde inconsistentie haalt samen met de andere eerder vastgestelde inconsistenties, de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas onderuit.

Ten slotte, wat betreft uw verwijzing naar het overlijden van uw ooms bij terroristische aanslagen in 2007 en 2012, dient te worden opgemerkt dat u deze beweringen niet staft, noch aantoonde in welke zin deze gebeurtenissen van jaren geleden in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden doen ontstaan.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidsstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen

het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies: De paspoorten van uzelf, uw vrouw en uw zoon attesteren enkel uw identiteit. Het attest van een tandartsbezoek is niet relevant voor de problemen die u beweerd te hebben meegemaakt. De overlijdensakte van uw oom vormt geen indicatie voor de omstandigheden waarin hij is overleden. Alle overige documenten, zowel betreffende het incident van 2019, met name de PV van de aangifte van het dreigement van 2019 en het bewijs van de aangifte van het dreigement van 2019 als betreffende het schietincident van 2016, met name uw getuigenis over het incident van 2016, een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016, een getuigenis van een groenten- en fruitverkoper

over het incident van 2016, een getuigenis van de eigenaar van een mobiele telefoonwinkel over het incident van 2016, een getuigenis van Mohsen Kathem Abaas over het incident van 2016, de documenten gericht aan de onderzoeksrechter en een document van het politiebureau dat stelt dat uw vader niet bij bewustzijn was en geen verklaring kon geven betreffende het incident van 2016 kunnen enkel ondersteunende bewijswaarde hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier). En daarbovenop staan uw getuigenis over het incident van 2016 en een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016 zoals reeds eerder aangeven in contrast met wat u op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde wat bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de documenten en stukken die u voorlegde betreffende de problemen die u en uw gezin in Griekenland hebben gekend en de algemene situatie in Griekenland, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het CGVS deze stukken in rekening heeft gebracht bij het nemen van deze beslissing, waarin wordt erkend dat u en uw familie zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunnen stellen. Deze stukken hebben geen betrekking op jullie vrees ten aanzien van jullie land van nationaliteit, Irak. Wat betreft de stavingsstukken aangaande de medische problemen van één van uw kinderen, die een longaandoening heeft, dient te worden opgemerkt dat noch u, noch uw vrouw dit element aanhalen als beletsel voor een terugkeer van jullie gezin naar Irak. Uitdrukkelijk gevraagd naar een eventuele vrees in hoofde van de kinderen bij terugkeer naar Irak, sprak uw vrouw enkel over het feit dat ze 'wezenkinderen zouden worden zonder vader' (CGVS, S., 14.12.2020, p. 16), een verwijzing naar uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Wat betreft de medische problemen van uw gezinsleden dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS is omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België bevoegd om een heronderzoek ten aanzien van het land van nationaliteit te voeren op basis van de individuele en actuele situatie van de verzoeker en de situatie in het land van nationaliteit. Het CGVS houdt bij het heronderzoek rekening met de status die eerder door een andere lidstaat verleend werd, maar is er niet door gebonden. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat u er niet in slaagt aan te tonen dat er ten aanzien van uw land van herkomst, Irak, in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw. dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4 Vw. bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt in hoofde van S.H.H.J. (verder: verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatburger van Irak. U bent op 26 augustus 1997 geboren in Bagdad. U bent van Arabische afkomst, een sjiitische moslim en u woonde in Bagdad. U bent sedert 2013 gehuwd met A.S. M.A. F. (O.V. 8.894.464) en heeft 2 kinderen: A. en S..

Op 19 augustus 2019 diende u, samen met uw gezin, een verzoek om internationale bescherming in in België.

U baseert zich voor het verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als uw echtgenoot, die het volgende verklaarde:

"U bent een staatsburger van Irak. U bent op 6 augustus 1992 geboren in Basra. U bent van Arabische afkomst, een sjiiitische moslim en woonde in Bagdad. U bent sedert 2013 gehuwd met H. H. J. S. (O.V. 8.894.464) en heeft 2 kinderen: A. en S.. U bent een professionele voetballer.

U bent op een dag, in april of mei 2016, zoals gewoonlijk, gaan trainen bij uw voetbalclub al Zowra in Bagdad. U ging samen met uw vader die u vaak vergezelde. Toen u terugkwam van uw training rond 4 uur in de namiddag werd jullie taxi beschoten door onbekende mannen. Uw vader is daarbij gewond geraakt aan het hoofd en was bewusteloos geraakt. U dacht dat uw vader dood was. U liet uw vader samen met de taxichauffeur achter en bent meteen naar huis gelopen. U vertelde uw moeder wat was gebeurd en uw moeder zei dat u moest vertrekken naar uw ooms. Na ongeveer een uur bent u, nadat u ook met uw vrouw had gesproken, alleen vertrokken naar Basra, naar uw oom H., waar u midden in de nacht toekwam. Uw vader werd naar het ziekenhuis gebracht waar hij twee dagen is gebleven. Iets minder dan drie maanden later bent u op advies van uw oom uit Basra vertrokken en bent u naar uw vriend S. in Bagdad gereisd. Bij uw vriend S. zag u uw vrouw en uw zoon A. terug. U bent iets meer dan een maand bij uw vriend S. gebleven en op 16 september 2016 heeft u Irak verlaten.

Nadat u Irak had verlaten op 16 september 2016 bent u naar Turkije gereisd waar u kort verbleef. U kwam twee dagen later in Griekenland aan. U diende een verzoek om internationale bescherming in en kreeg in juni of juli 2018 internationale bescherming.

Toen u samen met uw vrouw in september 2016 aankwam in Griekenland was uw vrouw zwanger. U verbleef de eerste 3 tot 4 maanden bij een vriend in Athene en heeft pas daarna asiel aangevraagd. Na de geboorte van uw dochter S. in het ziekenhuis op 16 november 2016 werd u op straat gezet. U ging opnieuw bij uw vriend logeren met uw pasgeboren dochter. Een week later kreeg u opvang in een kamp in een district buiten Athene. Uw dochter is 10 dagen na de geboorte erg ziek geworden. Ze had een longontsteking wegens de koude die ze had meegemaakt op straat. U verbleef aanvankelijk in tenten maar verkreeg nadien via de directie omwille van uw pasgeboren kind een opvang in een caravan voor uw gezin. U haalde aan dat uw dochter S. niet de gelegenheid kreeg om goede medische zorgen te krijgen en u en uw kinderen kregen ook geen gelegenheid om onderwijs en taallessen te volgen. Uw vrouw was in 2018 opnieuw zwanger toen jullie nog steeds in de opvang verbleven. Uw dochter is doodgeboren op 9 januari 2019. U haalde aan dat het tekort aan zorg en de onmenselijke behandeling de reden is van het overlijden van uw dochter in het ziekenhuis. U bracht ook naar voor dat u geen werk vond. Begin juni 2019 moesten jullie de opvang verlaten, gezien jullie als personen met een statuut te horen kregen dat jullie zelf naar onderdak moesten zoeken en plaats moesten maken voor nieuwkomers. En na 4 dagen op straat te hebben verbleven en wegens het gebrek aan huisvesting zijn jullie opnieuw naar Irak vertrokken.

Op 13 mei 2019 kwam u met uw gezin opnieuw in Irak aan. U keerde terug naar uw eigen huis. Niemand wist dat u was teruggekeerd maar u ging opnieuw bij uw club al Zowra voetballen. Ongeveer een maand na uw terugkeer werd uw oom S. opgebeld. U werd via uw oom S. met de dood bedreigd door iemand van de militie Hezbollah. Uw oom S. heeft u gewaarschuwd en de boodschap doorgegeven. Uw vader heeft naar aanleiding van die dreigementen een klacht ingediend bij de politie. Ongeveer twee dagen na het dreigement zijn jullie naar Raed gegaan, een verwante. Ongeveer een maand later zijn jullie opnieuw uit Irak vertrokken.

Beging augustus 2019 zijn jullie opnieuw naar Griekenland gereisd. U verbleef een dag in Athene en daarna zijn jullie naar België vertrokken. U bent België binnengekomen op 9 augustus 2019.

Op 19 augustus 2019 diende u, samen met uw gezin, een verzoek om internationale bescherming in in België.

In november 2019 is uw oom S. doodgeschoten toen hij uit zijn huis was.

Op 23 januari 2020 nam het CGVS in hoofde van u en uw vrouw een beslissing tot niet ontvankelijkheid omdat u internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Op 27 juli 2020 werd deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken neer: de paspoorten (origineel) van uzelf, uw vrouw en uw zoon, een attest van een tandartsbezoek (origineel), een PV van de aangifte van het dreigement van 2019 (origineel) en een bewijs van de aangifte van het dreigement van 2019 (origineel), een overlijdensakte van uw oom (kopie), uw getuigenis over het incident van 2016

(kopie), een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016 (kopie), een getuigenis van een groenten- en fruitverkoper over het incident van 2016 (kopie), een getuigenis van de eigenaar van een mobiele telefoonwinkel over het incident van 2016 (kopie), een getuigenis van Mohsen Kathem Abaas over het incident van 2016 (kopie), documenten gericht aan de onderzoeksrechter (kopie) en een document van het politiebureau dat stelt dat uw vader niet bij bewustzijn was en geen verklaring kon geven betreffende het incident van 2016 (kopie), alsook informatie over de leefomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en een medisch stuk in verband met de longproblematiek van uw kind."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw huidige verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot A.S.M.A.F. (O.V. 8.894.464). Gezien u zich voor uw verzoek op dezelfde motieven baseert als uw echtgenoot meent het CGVS dat uw verzoek om dezelfde redenen geweigerd dient te worden beschouwd.

De beslissing van uw echtgenoot werd als volgt gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit de documenten die u hebt neergelegd, blijkt dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland. Een persoon die internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland, valt niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980, tenzij hij aantoonst dat hij zich niet meer kan beroepen op de internationale bescherming verleend door deze staat. In dit geval hebt u genoegzaam aangetoond dat u zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunt stellen, aangezien het CGVS, het arrest van de RvV nr. 243.046 dd. 27/7/2020 indachtig, niet kan aantonen dat u en uw familie, onafhankelijk van uw wil, na terugkeer naar Griekenland nog steeds bij machte zullen zijn zelf financieel in te staan voor de noodzakelijke medicatie en voor de volgens de psychiater aanbevolen minimale huisvesting om te vermijden dat jullie een reëel risico lopen om zich te bevinden in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie (met negatieve gevolgen voor de fysieke gezondheid van meer bepaald jullie kind S.) of op een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. Bijgevolg valt u onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet en moet uw verzoek om internationale bescherming worden onderzocht ten opzichte van uw land van herkomst

U vreest vermoord te worden indien u zou terugkeren naar Irak, net als uw oom S. en twee andere ooms die werden vermoord in 2007 en 2012 naar aanleiding van terroristische aanslagen.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om ten aanzien van Irak, uw land van nationaliteit, een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas betreffende de problemen die u in Irak zou hebben gekend en beweert te zullen kennen.

Het CGVS stelt vast dat diverse kernelementen van uw asielrelaas een uiterst vaag karakter hebben waardoor uw asielrelaas niet geloofwaardig is. Bovendien bevatten uw verklaringen voor het CGVS en de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en de verklaringen van uw echtgenote voor het CGVS en de DVZ ook ernstige tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas fundamenteel aantasten. Ten eerste merken we op dat u en uw echtgenote wat betreft de chronologie van het schietincident uit 2016 uiterst vage en inconsistente verklaringen aflegden. Voor de DVZ verklaarde u dat het schietincident plaatsvond in juli 2016 of augustus 2016, wat zo'n één of twee maanden voor uw vertrek zou zijn (Verklaring DVZ, vraag 5). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u dat u het zich niet goed kon herinneren, maar dat het schietincident 'begin 2016, in april of mei' gebeurde. Even later zei u dat het 'ongeveer in april 2016' was (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 13). Uw vrouw kon voor het CGVS enkel herinneren dat het schietincident in 2016 was, zonder te kunnen zeggen welke maand of zelfs welk seizoen het was. Even later, na te hebben overlopen hoe lang u zou zijn ondergedoken, zei u vrouw dat ze dacht dat het incident 'ongeveer 5 maanden voor ons vertrek' zou hebben plaatsgevonden, wat dit incident rond april 2016 zou plaatsen (CGVS, S., 14.12.2020, p. 7). Het CGVS meent dat het uiterst opmerkelijk en weinig geloofwaardig is dat jullie dit incident allebei niet beter in de tijd zouden kunnen plaatsen. Er dient te worden opgemerkt dat jullie in Irak slechts één concreet, ernstig feit zouden hebben meegemaakt, nl. de beschieting in 2016. Dit incident was het eerste probleem dat jullie persoonlijk meemaakten en was meteen ook de directe aanleiding voor jullie (eerste) vertrek uit het land. Daarenboven legt u zelf verschillende documenten voor, die van officiële bronnen afkomstig zouden zijn, om dit incident te staven. Deze documenten zijn allemaal gedateerd. Gelet op deze overwegingen is het bijzonder weinig overtuigend dat jullie er niet in slagen deze gebeurtenis nauwkeuriger te plaatsen in de tijd.

Bovendien, wanneer u gevraagd werd om hoe laat het schietincident gebeurde, verklaarde u dat dit rond 4 uur in de namiddag was. U specificeerde dat de training waarna het incident gebeurde in de namiddag was en jullie het tweede team van de club waren en na jullie het eerste team kwam trainen (CGVS, AL F., 14.12.2020, p.13). En dit terwijl uw vrouw verklaarde dat de training tot 9 uur 's avonds duurde en het schietincident dus daarna plaats had (CGVS, S., 14.12.2020, p. 7). Het is natuurlijk een wezenlijk verschil of dit feit rond 4u in de namiddag plaatsvond, dan wel na 9u in de avond. De vaststelling dat u en uw vrouw ook over dit aspect inconsistente verklaringen afleggen, doet nog verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van jullie verklaringen terzake. Dit is opnieuw bijzonder opmerkelijk, gezien het schietincident zoals gezegd een van de twee vervolgingsfeiten betreft die jullie meemaakten – het andere feit was de telefonische bedreiging aan uw oom in 2019 – en het eerste incident tevens het meest ernstige was. We mogen toch redelijkerwijze verwachten dat jullie dergelijke ingrijpende feiten veel beter in de tijd kunnen plaatsen. Het feit dat dit niet gebeurde maakt uw asielrelaas over het eerste incident weinig aannemelijk.

Ten tweede moet het CGVS, na afloop van het persoonlijk onderhoud en na grondige analyse van uw verklaringen en na vergelijking met de verklaringen van uw vrouw vaststellen dat jullie verklaringen over de periode van onderduiken na het schietincident uit 2016 niet geloofwaardig zijn. Zo verklaarde u dat u na het schietincident meteen naar huis bent gelopen, u ongeveer een uur thuis bent geweest en toen naar Basra bent vertrokken. U verklaarde nog gesproken te hebben met uw vrouw (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 15-17). Uw echtgenote daarentegen beweerde dat ze u na het schietincident niet meer gezien heeft, u zou niet naar huis zijn gekomen en uw vrouw heeft u pas na drie maanden opnieuw terug gezien (CGVS, S., 14.12.2020, p. 9). Het hoeft geen betoog dat deze verklaringen manifest onverenigbaar zijn. Het feit of u uw vrouw al dan niet zag in de periode tussen het incident en uw onderduiken gedurende drie maanden is geen detail, maar betreft daarentegen een belangrijk element in uw relaas. Het is immers een wezenlijk verschil of u uw vrouw toen nog zag, waarbij u haar in persoon kon inlichten over wat er was gebeurd en wat u ging doen, dan wel of zij dit op een andere manier zou hebben vernomen. U verklaarde verder dat u geen rechtstreeks contact met uw vrouw opnam toen u in Basra was ondergedoken. Uw oom H. nam contact met uw vrouw op (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 18). En dit terwijl uw echtgenote beweerde dat jullie wel degelijk telefonisch contact hadden met elkaar. Jullie zouden wekelijks gesprekken hebben gehad en u zou naar de situatie van uw vrouw en uw zoon A. hebben gevraagd. Uw echtgenote beweerde uw oom H. niet te hebben gesproken (CGVS, S., 14.12.2020, p. 9). Deze flagrant tegenstrijdige verklaringen doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas. We mogen immers redelijkerwijze verwachten dat indien u na het schietincident nog met uw vrouw had gesproken en indien u haar wekelijks belde vanuit Basra uw vrouw zich dat nog goed zou herinneren, of, indien dit niet het geval was, dat u zich dit zeer goed zou herinneren en u zich dus niet zomaar zou kunnen vergissen.

Ten derde merken we, met betrekking tot de doodsb bedreigingen van 2019, op dat u verklaarde uw vrouw direct over die bedreigingen te hebben verteld. Uw vrouw zou bang geweest zijn en was aan het huilen. Ze zou gezegd hebben: '(...) Bij de eerste dreigementen had ik maar één kind en nu heb ik twee kinderen. Waar moeten we naar toe als iets met jou gebeurt? (...) (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 21).' Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u uw vrouw direct na het incident en nog voor jullie vertrek uit Irak zou hebben ingelicht over dit feit, dat de directe aanleiding zou zijn geweest voor jullie (tweede) vertrek uit het land. Uw echtgenote verklaarde echter dat ze destijds helemaal niets wist. U zou niets gezegd hebben over het incident. Op de vraag wanneer u aan uw vrouw had verteld over de bedreigingen antwoordde uw vrouw dat dit misschien was toen jullie naar België kwamen. Uw vrouw zou luidens haar verklaringen dus niets hebben geweten over deze telefonische bedreiging voor jullie vertrek uit Irak. U zou gezegd hebben dat u uit Irak zou vertrekken wegens de kinderen, om goed voor de toekomst van de kinderen te zorgen (CGVS, S., 14.12.2020, p. 13-14). Ook deze tegenstrijdigheid tast uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan. Het betreft hier immers een essentieel feit in jullie asielrelaas waarvan verwacht mag worden dat jullie dit consistent kunnen weergeven. Het is voor het CGVS uitgesloten dat uw vrouw zich eenvoudig zou vergissen over het feit of u al dan niet direct na de dreigementen daarover iets zou hebben verteld aan haar.

Ten vierde kunnen we, eveneens na afloop van het persoonlijk onderhoud en na grondige analyse van uw verklaringen en na vergelijking met de verklaringen van uw vrouw, niet anders dan concluderen dat uw verklaringen en die van uw vrouw over een eventuele specifieke reden voor de doodsb bedreigingen die via uw oom S. in 2019 ten aanzien van u werden gemaakt, ernstige inconsistenties bevatten. U verklaarde enerzijds zelf dat u niet weet waarom u bedreigd werd in 2019. U gaf aan dat u persoonlijk niets werd gevraagd door de bedreigers. Uw oom J., die in 2007 is omgekomen in een terroristische aanslag, werd eerder bedreigd en werd wel geld gevraagd maar u persoonlijk werd nooit gevraagd om geld te betalen (CGVS, AL F., 14.12.2020, p.12-13). Uw echtgenote beweerde voor het CGVS eveneens, net als u, dat ze de reden niet kent waarom u bedreigd werd in 2019. Uw echtgenote verklaarde voor de DVZ echter dat men geld eiste van u. Uw echtgenote verklaarde voor DVZ dat het persoonlijk was en dat ze geld vroegen aan u toen u de tweede keer terugkeerde naar de voetbalclub (DVZ-verklaring, vraag 5). Geconfronteerd met deze inconsistentie kon uw vrouw geen afdoende uitleg hierover geven. Uw vrouw gaf hierover aan dat ze niet meer wist wat ze toen bij DVZ had verteld, en dat het zo lang geleden was. Op onze vraag of het niet klopt dat het over geld ging antwoordde uw vrouw dat wat ze verteld had bij DVZ wel klopte. De bedreigers zouden geld van u hebben geëist. Uw vrouw kon echter niet aangeven op welke manier de bedreigers dat aan u hadden gevraagd. U zou daar ook niets over hebben gezegd (CGVS, S., 14.12.2020, p. 14). Uw vrouw gaf met andere woorden aan dat geld werd geëist maar wist helemaal niet te verduidelijken hoe ze dat dan zelf wist. Ook deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aan.

Ten vijfde verklaarde u dat u geen andere dreigementen of incidenten heeft meegemaakt voor het schietincident. Het schietincident in 2016 was de enige 'voornamelijk' poging om u te vermoorden voor u naar Griekenland vertrok. Op onze uitdrukkelijke vraag of er nog andere zaken waren antwoordde u dat uw familie vaak geraakt werd door andere moordincidenten (CGVS, AL F., 14.12.2020, p. 11). U vermeldde geen andere persoonlijke incidenten voor het schietincident. Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat wat u verklaarde op het persoonlijk onderhoud van 14 december 2020 in schril contrast staat met de inhoud van twee documenten die u ons een dag later op 15 december per mail doorstuurde. Die twee documenten betreffen uw getuigenis naar aanleiding van het schietincident van 2016 (document 9 en document 12). U verklaarde in document 9 dat u reeds voor het schietincident werd bedreigd en dat u ofwel uw job moest opgeven ofwel 'losgeld' moest betalen. Dit komt eveneens naar voor in document 12 waarbij u bovendien ook vermeldde dat de bedreigingen om uw job op te geven of losgeld te betalen van dezelfde 'groep' kwam als de 'groep' die u probeerde neer te schieten. Deze vastgestelde inconsistentie haalt samen met de andere eerder vastgestelde inconsistenties, de geloofwaardigheid van uw hele asielrelaas onderuit.

Ten slotte, wat betreft uw verwijzing naar het overlijden van uw ooms bij terroristische aanslagen in 2007 en 2012, dient te worden opgemerkt dat u deze beweringen niet staft, noch aantoon in welke zin deze gebeurtenissen van jaren geleden in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zouden doen ontstaan.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden.

De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalige eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld.

Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel

besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies: De paspoorten van uzelf, uw vrouw en uw zoon attesteren enkel uw identiteit. Het attest van een tandartsbezoek is niet relevant voor de problemen die u beweerd te hebben meegemaakt. De overlijdensakte van uw oom vormt geen indicatie voor de omstandigheden waarin hij is overleden. Alle overige documenten, zowel betreffende het incident van 2019, met name de PV van de aangifte van het dreigement van 2019 en het bewijs van de aangifte van het dreigement van 2019 als betreffende het schietincident van 2016, met name uw getuigenis over het incident van 2016, een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016, een getuigenis van een groenten- en fruitverkoper over het incident van 2016, een getuigenis van de eigenaar van een mobiele telefoonwinkel over het incident van 2016, een getuigenis van Mohsen Kathem Abaas over het incident van 2016, de documenten gericht aan de onderzoeksrechter en een document van het politiebureau dat stelt dat uw vader niet bij bewustzijn was en geen verklaring kon geven betreffende het incident van 2016 kunnen enkel ondersteunende bewijswaarde hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier). En daarbovenop staan uw getuigenis over het incident van 2016 en een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016 zoals reeds eerder aangegeven in contrast met wat u op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde wat bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de documenten en stukken die u voorlegde betreffende de problemen die u en uw gezin in Griekenland hebben gekend en de algemene situatie in Griekenland, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het CGVS deze stukken in rekening heeft gebracht bij het nemen van deze beslissing, waarin wordt erkend dat u en uw familie zich niet langer onder de bescherming van Griekenland kunnen stellen. Deze stukken hebben geen betrekking op jullie vrees ten aanzien van jullie land van nationaliteit, Irak. Wat betreft de stavingsstukken aangaande de medische problemen van één van uw kinderen, die een longaandoening heeft, dient te worden opgemerkt dat noch u, noch uw vrouw dit element aanhalen als beletsel voor een terugkeer van jullie gezin naar Irak. Uitdrukkelijk gevraagd naar een eventuele vrees in hoofde van de kinderen bij terugkeer naar Irak, sprak uw vrouw enkel over het feit dat ze 'wezenkinderen zouden worden zonder vader' (CGVS, S., 14.12.2020, p. 16), een verwijzing naar uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas. Wat betreft de medische problemen van uw gezinsleden dient hoe dan ook te worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 78/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Het CGVS is omwille van het indienen van een verzoek om internationale bescherming in België bevoegd om een heronderzoek ten aanzien van het land van nationaliteit te voeren op basis van de individuele en actuele situatie van de verzoeker en de situatie in het land van nationaliteit. Het CGVS houdt bij het heronderzoek rekening met de status die eerder door een andere lidstaat verleend werd, maar is er niet door gebonden.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat u er niet in slaagt aan te tonen dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw. dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van art.48/4 Vw. bestaat."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In wat zich aandient als een enig middel werpen verzoekers de navolgende schendingen op:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953. en van artikelen 48/3, 48/, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoekers stellen in het verzoekschrift:

"A. Toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van de problemen met de militie Hezbollah

Volgens de verwerende partij is het relaas van verzoekers niet geloofwaardig. De verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan het relaas van verzoekers omdat:

- Er bestaan belangrijke tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekers;*
- Er bestaan een tegenstrijdigheid tussen hun verklaringen en de documenten neergelegd in het kader van hun verzoek.*

Verzoekers menen dat de grieven van de Commissaris-generaal op basis van de welke hij de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming status aan verzoekers weigert, onvoldoende en niet draagkrachtig zijn.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoekers, ten eerste dat ze een oprechte inspanning hebben geleverd om hun asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hen het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om hun verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Ter herinnering, artikel 17, §2 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zegt dat: [...] Dit artikel is duidelijk, en vereist dat de beschermingsfunctionaris die vindt dat verzoekers lacunaire of tegenstrijdige verklaringen aflegde, hem confronteer, om zeker te zijn van de relevantie van die vermeende lacunes - tegenstrijdigheden: [...]

Daarom, was het aan de bescherming officier over de tegenstrijdigheden verzoekers te confronteren. Door geen confrontatie uit te voeren, schendt hij zijn verplicht die artikel 17, §2 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 hem toeschrijft.

In casu wensen verzoekers het verloop van de feiten te verduidelijken. Het schietincident uit 2016 heeft immers plaatsgenomen in april 2016. rond 16 uur na de voetbal training. Na het incident ging verzoeker eerst bij zijn oom en dan thuis rond 21 uur. Na deze nacht ging verzoeker bij zijn oom in Basra. Gedurende deze periode had hij geen contact met zijn vrouw. In 2019, na het incident, verlieten ze het ouderlijke huis. Geen geld werd geëist aan verzoeker; hij was slechts bedreigd. Verzoeker bevestigt aan de andere kant de verklaringen van zijn vrouw, namelijk dat ze op de hoogte van de gebeurtenissen werd gebracht toen zij in België waren. Verzoeker betreurt hier een vergissing in zijn eigen verklaringen. Om de tegenstrijdigheden te nuanceren, brengen zij de hieronder uitleggingen:

Wat betreft de precieze datum van het schietincident in 2016. *is het noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze onderhouden bij DVZ plaatsvinden. Inderdaad zijn de omstandigheden van het onderhoud heel vaak moeilijk, frustrerende (in lawaai, soms meerdere mensen in hetzelfde kantoor, soms geen mogelijkheid om de verklaringen te herlezen, etc.) en de kandidaten worden onder druk gezet om niet in detail te treden en de feiten kort samen te vatten.*

Soms zijn ze zelfs verplicht om te tekenen zonder dat ze de vragenlijst kunnen herlezen, of zonder dat de tolk het terugleest.

Als gevolg van de bovenstaande opmerkingen, is de verzoekende partij van mening dat de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten. In casu, met de stress van het interview bij DVZ kon verzoeker spontaan de datum niet herinneren.

Bovendien uit de beschikbare informatie blijkt dat : [informatie over psychische problemen bij vluchtelingen].

Uw Raad heeft al geoordeeld dat: [...](RvV - arrest nr. 237.222 van 19 juni 2020).

In casu zijn verzoekers hun land ontvlucht in 2016, zijn in erbarmelijke levensomstandigheden in Griekenland verbleven (waar hun dochter is doodgeboren), tot het punt dat ze naar Irak ondanks hun eerdere problemen terugkeerden. Daar hebben ze nieuwe problemen ontmoeten die hen dwongen opnieuw te vluchten. Hun levensomstandigheden zijn verre van gemakkelijk geweest en hebben de verzoekers in het bijzonder psychologisch getroffen, aangezien zij uitgeput zijn van deze rondreizen en procedures.

Gezien de bovenstaande elementen is de verzoekende partij van mening dat het grief van het CGVS in dit verband te strikte is. Verzoekers hebben bovendien bewijzen van dit incident neergelegd. In tegenstelling tot wat de verwerende partij suggereert, is de vermelding van de datum op deze documenten niet automatisch een aanwijzing voor de kwade trouw van verzoekers.

Wat betreft het uur van het schietincident, wensen verzoekers het verloop van de feiten te verduidelijken. Zoals bovenstaande geschreven, had verzoeker training tot 4 uur. Daarna ging hij naar zijn oom voordat hij direct thuis op 9 uur terugging. Dit kan de verwarring van verzoekster uitleggen. Opnieuw moet er worden opgemerkt dat de feiten 5 jaren geleden hebben plaatsgenomen, wat de verwarring en onnauwkeurigheden verder kan uitleggen.

Wat betreft de andere bedreigingen vermeld in de klacht, hadden verzoekers niet begripen dat zij over deze andere problemen ook moesten praten. Die eerdere bedreigingen werden immers niet de reden waarom zij Irak het eerste keer verlieten.

Wat betreft de reden voor de doodsb bedreigingen van 2019, bevestigt verzoeker dat er geen specifiek reden waren. Dit was juist een veronderstelling van zijn vrouw bij DVZ omdat militie vaak geld eisen. Verzoekster betreurt dat haar veronderstelling als een affirmatie lijkt.

In het algemeen vragen verzoekers dat er rekening wordt gehouden met de moeilijkheden dat ze hebben ontmoet, in het bijzonder in Griekenland, en het tijdsverloop sinds de feiten.

Verzoekster in het bijzonder is moe van die procedures; ze had het moeilijk het precieze verloop van de feiten te kunnen herinneren en aan de vragen van het CGVS te beantwoorden.

Verzoeker hebben in dit verband een reeks van documenten neergelegd in verband met hun problemen. Het CGVS kan niet worden gevolgd wanneer hij schrijft dat: "kunnen enkel ondersteunde bewijswaarde hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen".

De verzoekende partij wijst erop dat volgens de artikelen 197, 198 en 199 van het UNHCR Handboek onjuiste verklaringen op zich geen voldoende reden vormen om de status te weigeren, en dat het aan de beschermingsfunctionaris is om deze verklaringen uit te leggen in het licht van de omstandigheden van elk geval.

Deze documenten, waaronder twee getuigenissen en de PV van de aangifte, vormen dus een belangrijk begin van bewijs van hun problemen, in het bijzonder van de problemen in 2016.

Dan beweert het CGVS dat er in Irak een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betA.ng verkregen kunnen worden. Om deze reden zou die documenten geen bewijswaarde hebben. Het argument van het CGVS is hier ook stereotiep en wordt herhaald in elke negatieve beslissing die tegen Iraakse onderdanen wordt genomen.

In dit verband heeft Uw Raad al geoordeeld dat: [...]

De neergelegde documenten vormen dus een belangrijk begin van bewijs, die de verklaringen van verzoekers bevestigen en als gevolg moet worden onderzocht door de asiel instanties.

Afgezien van het feit dat dit de bewijslast voor verzoeker onmogelijk zou maken, volstaan de corruptie in Afghanistan en het gebrek aan geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet om het CGVS te ontslaan van zijn verplichting om de echtheid van de ingediende documenten te verifiëren.

In casu heeft het CGVS, dat zich ertoe heeft beperkt de documenten om de hierboven uiteengezette redenen buiten beschouwing te laten en geen enkel ander objectief element heeft aangevoerd om deze documenten geldig in diskrediet te brengen, geen zorgvuldig onderzoek heeft uitgevoerd.

De bestreden beslissing moet ten minste worden vernietigd.

Zou er nog onduidelijkheden bestaan, meent de verzoekende partij dat hetzij verder onderzoek is vereist, hetzij hen het voordeel van twijfel toegekend moet worden, gezien het aantal van documenten die als bewijzen werden neergelegd. Uw Raad beoordeelde in dit verband tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: [...]

B. Toekenning van de subsidiaire bescherming op basis van de veiligheidssituatie in Bagdad

In subsidiaire orde, vragen verzoekers dat hen de subsidiaire bescherming wordt toegekend in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Uit beschikbare informatie blijkt dat zijn een reëel risico zullen lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar hun land van herkomst.

Op grond van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet: [...]

In haar arrest *Diakité*, omschrijft het Hof van Justitie van de Europese Unie de begrippen van internationaal of binnenlands gewapend conflict als "een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden" (HvJ. 30 januari 2014. C-285/12. *Diakité*, para. 28).

De verwerende partij baseert zich op het rapport "EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation" van maart 2019 en oktober 2020, alsook de "COI Focus Irak Veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak" van maart 2020, om te concluderen dat de verzoekers in Bagdad veilig kunnen wonen.

De verzoekende partij is van mening dat de verwerende partij een gedeeltelijke of verkeerde lezing van de bovenstaande documenten heeft gedaan, alsook of de beschikbare informatie.

- Aanwezigheid van ISIL en geweld door ISIL in de hoofdstad

Volgens het CGVS, "Nadat het aanzienlijk verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Bagdad Beits' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode" (bestreden beslissingen van verzoeker, p. 5).

Uit The EASO Country of Origin Information Report - Iraq: security situation van maart 2019 (beschikbaar op: https://www.cera.be/sites/default/f11es/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf) blijkt echter reeds dat: [...]

De laatste EASO report van oktober 2020 merkt ook een toeneming van ISIL activiteiten op: [...] (EASO oktober 2020, p.74)

Ondanks het aanzienlijke verliezen in 2017, blijft dus ISIS actief in de hoofdstad met de capaciteit om verschillende aanvallen uit te voeren. Het blijkt uit de bovenstaande EASO verslag van oktober 2020 dat het aantal van aanvallen gepleegd door ISIS in de vorige twee jaren heeft toegenomen. De situatie blijft dus uiterst precair.

• Geweld door de Sjiitische milities

Naast het geweld gepleegd door ISIS, is er ook het geweld gepleegd door de sjiitische milities.

Het blijkt immers uit de bestreden beslissing dat de "de prominente aanwezige sjiitische milities [...] blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militeleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden" (bestreden beslissingen van verzoeker, p.6).

Deze sjiitische milities zijn gewapend, betaald en gesteund door de Iraakse regering. Terwijl ze verantwoordelijke zijn voor een belangrijke deel van de incidenten in Irak, handelen ze straffeloos: [citeringen landeninformatie]

• Willekeurig geweld in de hoofdstad

In de EASO Country Guidance note, kan men lezen: [...]

Een rapport van de Verenigde Naties betreffende de "ernstige en uitgebreide" gevolgen van het conflict in Irak op burgers zegt dat: [...]

Als gevolg, zijn burgers nog steeds massaal getroffen door geweld die zich in de Iraakse hoofdstad afspeelt.

In de EASO report "Country of Origin: Irak" van maart 2019, kunnen we ook lezen dat: [...]

Zelfs als deze aanslagen vaak doelgericht zijn, maken zij dus altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het blijkt als gevolg uit de bovenstaande dat het geweld in Bagdad is niet doelgericht omdat dat geweld elke persoon zonder onderscheid kan aanraken (en niet alleen leden van de politie, van het leger of een speciaal populatiegroep).

Het geweld kan dus als willekeurig aangemerkt worden. Dit is erkend door de verwerende partij: "aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen (...)" (bestreden beslissing van verzoeker, p.6).

- Willekeurig geweld dermate hoog dat het de subsidiaire bescherming rechtvaardigt

De verwerende partij is van mening dat er geen sprake is van een geweld van hoge intensiteit.

Zowel het nationale asiel hof in Frankrijk als de administratieve rechtbank van het Groothertogdom Luxemburg hebben echter geconcludeerd dat er sprake is van een geweld van hoge intensiteit in Bagdad: [citering rechtspraak en landeninformatie]

- Impact van het geweld op het dagelijkse leven en stabiliteit van de situatie in Bagdad

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Bagdad moet niet alleen rekening worden gehouden met het aantal te betreuren burgerslachtoffers, maar ook met kwalitatieve factoren, waar onder o.a. de impact van dit geweld op het leven van de burgers.

Deze criterium is even belangrijk als het aantal geweldincidenten of het aantal doden.

[...]

Ten tweede, met betrekking tot de goederen, stelt de UNHCR vast dat [...]

In de EASO verslag van oktober 2020: [...]

Ten derde, wat betreft de gezondheidszorg, blijkt uit de COI FOCUS van 14 november 2018 dat [...]

In de EASO verslag van oktober 2020: [...]

Vanwege deze vreselijke sociaaleconomische omstandigheden, sinds begin oktober 2019 vinden er gewelddadige demonstraties plaats.

Deze informatie tonen dat de veiligheidssituatie in Bagdad niet stabiel is. De situatie fluctueert veel en kan in alleen een paar weken veranderen.

In conclusie, in het licht van de bovenstaande ontwikkelingen, lijkt het duidelijk dat er in Bagdad actueel sprake is van een uitzonderlijke intense conflict waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker door zijn aanwezigheid al daar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan ernstige bedreigingen van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Als gevolg valt verzoeker onder de voorwaarden van de subsidiaire beschermingsstatus in overeenstemming met artikel 48/4, §2, c) - of ten minste in overeenstemming met artikel 48/4, §2, b) - van de Vreemdelingenwet.

[...]"

2.2. Verzoekers voegen volgende stukken bij het verzoekschrift:

"4. COI FOCUS van 14 november 2018

5. The Washington Institute, « Militias are threatening public safety in Iraq », 14 augustus 2019 (beschikbaar op : <https://www.washingtoninstitute.org/policvana1vsv/iev/militias-are-threatening-public-safety-in-iraq>)

6. France Soir, « L'Irak aux mains des milices chiites : l'exemple du Badr », 5 oktober 2018 (beschikbaar op: <http://www.francesoir.fr/en-coop-matteo-puxton/irak-aux-mains-des-milices-chiites-l-exemple-du-badr>)

7. Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights and United Nations Assistance Mission for Iraq, "Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq: 1 May - 31 October 2015", beschikbaar op : http://www.ohchr.org/Documents/Countries/IO/UNAMIRreport1_May31_October2015.pdf

8. CNDA, « Irak : Fescale aérienne à Bagdad avant le retour d'un demandeur d'asile dans sa région d'origine ne peut être assimilée à la traversée effective de la ville au sens de la jurisprudence relative à la mise en oeuvre de l'article L. 712-1 c) du CESEDA. », 21 mars 2018, beschikbaar op <http://www.cnda.fr/Ressources-iuridiques-et-geopolitiques/ActuA.te-iurisprudentielle/Selection-de-decisions-de-la-CNDA/Irak-1-escale-aerienne-a-Bagdad-avant-le-retour-d-un-demandeur-d-asile-dans-sa-region-dorigine-ne-peut-etre-assimilee-a-la-traversee-effective-de-la-ville-au-sens-de-la-jurisprudence-relative-a-la-mise-en-oeuvre-de-l-article-L.-712-l-c-du-CESEDA>.

9. CNDA, arrest n° 17042467 van 24 januari 2018

10. CNDA, "La Cour juge que la situation prévalant à Bagdad est affectée par une violence aveugle résultant d'un conflit armé interne, qui justifie l'octroi de la protection subsidiaire.", 12 avril 2016, beschikbaar op <http://www.cnda.fr/Ressources-iuridiques-et-geopolitiques/ActuA.te-iurisprudentielle/Selection-de-decisions-de-la-CNDA/La-Cour-juge-que-la-situation-prevalant-a-Bagdad-est-affectee-par-une-violence-aveugle-resultant-d-un-conflit-arme-interne-qui-justifie-l-octroi-de-la-protection-subsidiaire>.

11. CNDA - arrest nr. 15018700 van 11 april 2016.

12. De administratieve rechtbank van het Groothertogdom Luxemburg, arrest nr. 39951 van 21 juni 2018.

13. CGTN, "ISIL claims responsibility for Baghdad's twin bombing suicide attack", 22.01.2021, beschikbaar op <https://news.cgtn.com/news/2021-01-22/ISIL-claims-responsibility-for-Baghdad-s-suicide-attack-Xfv8NuDIZ2/index.html>.

14. Huffpost, "Iraqi Military Says Rocket Attack In Baghdad Kills Child", 17 november 2020, beschikbaar op <https://www.huffpost.com/entry/iraq-rocket-attack-baghdad-embassy-5fb444a5c5b664958c7b99b9>.

15. UNHCR, "International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq", mei 2019, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/country/..UNHCR..IRQ..5cc9b20c4.0.html>.

2.3. Bij aanvullende nota van 27 april 2021 brengt verweerder inzake de veiligheidssituatie in Bagdad volgende landeninformatie bij:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekers in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

7. Verzoekers verwijzen naar een schietincident in april 2016, rond 16 uur in de namiddag, waarbij verzoeker betrokken zou zijn geweest.

Verzoekers trachten de vastgestelde inconsistenties in de bestreden beslissingen te verklaren door een verwijzing naar de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ, psychische trauma's, het tijdsverloop sinds de feiten en de melding dat de andere problemen in 2016 geen reden vormden om toen Irak te verlaten.

De Raad stelt echter vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen die de pertinente motieven in de bestreden beslissingen kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Zij komen immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het aanvoeren van *post factum*-verklaringen, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

De Raad treedt verweerder te dezen bij waar in de bestreden beslissingen terecht en pertinent gemotiveerd wordt inzake de volgende elementen:

- verzoeker en zijn echtgenote leggen inzake de chronologie van het schietincident uit 2016 vage en inconsistente verklaringen af: (i) verzoeker verklaarde op de DVZ dat het schietincident plaatsvond in juli

2016 of augustus 2016 terwijl hij bij verweerder stelde hij dat het schietincident 'begin 2016, in april of mei' gebeurde en ook verklaarde dat het 'ongeveer in april 2016' was (ii) verzoekster verklaarde bij verweerder dat het schietincident in 2016 gebeurde, initieel zonder enige duiding inzake de maand of zelfs welk seizoen terwijl zij het later plaatste op 'ongeveer 5 maanden voor ons vertrek' hetgeen impliceert dat dit incident rond april 2016 zou hebben plaats gevonden, (iii) verzoeker verklaarde dat het incident rond 16 uur gebeurde, na de training van de tweede ploeg, terwijl verzoekster stelt dat de training tot 21 uur duurde en het schietincident daarna plaats had;

- de verklaringen van verzoekers inzake hun handelen na het voorgehouden schietincident zijn inconsistent: (i) verzoeker stelde dat hij na het schietincident meteen naar huis ging, ongeveer een uur thuis bleef en met verzoekster sprak om dan naar Basra te vertrekken terwijl verzoekster verklaarde dat ze verzoeker na het schietincident niet meer gezien heeft, dat verzoeker niet naar huis is gegaan en ze elkaar slechts na drie maanden opnieuw zagen; (ii) verzoekers leggen tegenstrijdige verklaringen af inzake het contact met elkaar tijdens het verblijf van verzoeker in Basra;

- inzake de doodsb bedreigingen in 2019 verklaarde verzoeker dat hij verzoekster onmiddellijk over die bedreigingen heeft ingelicht waardoor verzoekster bang werd en begon te huilen terwijl verzoekster verklaarde dat ze helemaal niets wist (voor het tweede vertrek uit Irak) omdat verzoeker niets zou gezegd hebben over het incident;

- de verklaringen van verzoekers over een eventuele specifieke reden voor de doodsb bedreigingen die via verzoekers oom S. in 2019 ten aanzien van verzoeker werden gemaakt zijn inconsistent;

- verzoekers voerden bij verweerder tijdens het gehoor aan dat het schietincident in 2016 de enige poging was om verzoeker te vermoorden alvorens zij naar Griekenland vertrokken en maakten geen melding van andere persoonlijke incidenten voor dit schietincident terwijl ze, daags na het gehoor bij verweerder en in schril contrast met hun verklaringen, twee documenten bijbrengen met de vraag om losgeld.

Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bepaalt: *"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven"*.

Dit artikel werd ingevoegd door artikel 11 van het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. In het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit wordt uitdrukkelijk gesteld dat alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt aan de asielzoeker dienen voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken, dat het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf niet steeds mogelijk is en de ambtenaar daarom niet verplicht is om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen. Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd, zoals *in casu*.

De Raad merkt tevens op dat de handelwijze van verzoeker in het kader van zijn terugkeer naar Irak in 2019 niet te verzoenen valt met zijn voorgehouden vrees. Verzoeker verklaarde dat hij *"stiekem terug[keerde] naar Irak. Niemand wist over mijn terugkeer"* terwijl hij wel onmiddellijk bij het tweede team Zowra ging voetballen (notities gehoor verzoeker, p.20). Verzoekers 'stiekeme' terugkeer is niet te verzoenen met zijn vrijwillig openbare verschijning in het kader van een ploegsport.

8. Verzoekers verwijzen naar hun bijgebrachte documenten als bewijs van hun problemen.

Deze loutere verwijzing naar de documenten kan echter niet aangenomen worden als concrete ontkrachting van de motivering die hieromtrent stelt:

"Alle overige documenten, zowel betreffende het incident van 2019, met name de PV van de aangifte van het dreigement van 2019 en het bewijs van de aangifte van het dreigement van 2019 als betreffende het schietincident van 2016, met name uw getuigenis over het incident van 2016, een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016, een getuigenis van een groenten- en fruitverkoper over het incident van 2016, een getuigenis van de eigenaar van een mobiele telefoonwinkel over het incident van 2016, een getuigenis van Mohsen Kathem Abaas over het incident van 2016, de documenten gericht aan de onderzoeksrechter en een document van het politiebureau dat stelt dat uw vader niet bij bewustzijn was en geen verklaring kon geven betreffende het incident van

2016 kunnen enkel ondersteunende bewijswaarde hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier). En daarbovenop staan uw getuigenis over het incident van 2016 en een tweede document betreffende uw getuigenis over het incident van 2016 zoals reeds eerder aangeven in contrast met wat u op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde wat bijdraagt aan de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

De verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig aangezien deze geen precedentswaarde heeft.

Tevens dient te worden benadrukt dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Dit geldt des te meer in onderhavig dossier aangezien uit de landeninformatie in het administratief dossier (cf. stuk 8) blijkt dat er een wijdverspreide documentenfraude is in Irak.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van de verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de aanvullende nota van verweerder van 27 april 2021, niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. In de mate dat verzoekers verwijzen naar de aanwezigheid van ISIL in Bagdad, geweld door sjiitische milities, landeninformatie en rechtspraak inzake willekeurig geweld en de impact hiervan op het dagelijkse leven, blijkt dat de verzoekende partijen gehanteerde informatie gelijklopend is met deze die wordt gehanteerd door verweerder. De door de verzoekende partijen bijgebrachte informatie vermag derhalve geen afbreuk te doen aan de vaststellingen in de omstandige motivering en analyse van verweerder.

Verzoekers maken, hun sjiitische achtergrond mee in aanmerking genomen, voorts niet aannemelijk dat er in hun hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS